

סמים, חיזבאללה ורכבים משומשים

כך ניצלה חבורה של מלביני הון לבנוניים את הבנק שהקים איש עסקים ירדני באלג'יריה, כדי להלבין כספים שמקורם במכירת סמים ממכסיקו בארה"ב | מאמר ראשון בסדרה < יהודה ברלב

גם ארגון חיזבאללה נהנה משירותיה של החבורה

מאלו שהצהיר עליהן. אבו ג'אודה רצה שליטה על TBA על מנת לקדם את פעילות הלבנת ההון שלו, ששירתה גורמים עברייניים שונים, כולל ארגון הטרור חיזבאללה, וכן להעשיר את עצמו על חשבון LCB. אבו ג'אודה ומוחמד חמדון, שהיה סמנכ"ל וחבר דירקטוריון LCB, הקימו פעילות בנקאית חשאית עם שלוחות בגמביה וקונגו למטרות הלבנת הון. הם סימנו לעצמם את TBA כמטרה להשתלטות, מאחר שהנמל באלג'יר, מקום המטה של TBA, משמש מרכז לתובלה ימית של מטענים כבדים ומיכליות מאירופה ולתנועת נוסעים מצרפת וספרד. כאן נכנס לתמונה גורם נוסף, וישו אימאן סעיד ג'ומעה. הלה, בעל אזרחות

באלג'יריה תחת שם המותג שלה - TBA (ראשי תיבות של Trans Bank Algeria). ב-2005 דרש הבנק המרכזי של אלג'יריה מכל הבנקים במדינה, להגדיל את ההון העצמי שלהם. על מנת לבזר את סיכון ההון קעה שלה, חיפשה נסט משקיעים נוספים ל-TBA. אבו נחל וקבוצתו חיפשו משקיע שיכול להציע ניסיון ומומחיות בנקאית, בנוסף למימון. בין השאר, נכנסו לשיחות עם LCB (ראשי תיבות של Lebanese Canadian Bank) ובעיקר עם היו"ר והמנכ"ל, ג'ורג' אבו ג'אודה.

המטרות האמיתיות של אבו ג'אודה

אבו ג'אודה היה נתון בלחץ כספי במישור האישי, לאחר שצבר חוב של למעלה מ-15 מיליון דולר בבנקים לבנוניים ובנקים אחרים ולא היה לו ההון הנדרש לרכישת חלק ב-TBA. אולם, על מנת לקדם את העסקה, הוא העלה רעיון שימכור חלק קטן מהחזקות ב-LCB לקבוצת נסט. הצעת אבו ג'אודה נראתה אטרקטיבית מאוד לקבוצת נסט, לאחר שזו בדקה וראתה, כי LCB הוא אחד מעשרת הבנקים המובילים בלבנון. כמו כן האמינה הקבוצה, כי הניסיון הבנקאי של אבו ג'אודה ושל LCB יתרום רבות לפעולות של TBA. בסדרת עסקאות בשנים 2005-2007 רכשה קבוצת נסט החזקה של 24% ב-LCB. בזמן שאבו נחל ניהל מו"מ עם אבו ג'אודה לרכישת חלק מ-LCB, הוא לא היה מודע לכך שמטרותיו של האחרון היו שונות

ברת Nest Investments הוקמה בשנת 1989 על ידי אבו נחל, איש עסקים ירדני יליד 1946, בעל ניסיון נרחב בסביבה המאוסדרת במיוחד של ענף הביטוח. בהנהלתו של אבו נחל הרחיבה קבוצת נסט את פעולותיה ל-23 מדינות בצפון אמריקה, אירופה, המזרח התיכון, אפריקה, אסיה ואוסטרליה. פעילותו העסקית של אבו נחל התחילה ב-1964, כאשר עבר לעבוד בקטאר וגילה, כי נושא הביטוח אינו מוכר באזור המפרץ הפרסי. אבו נחל החל למכור פוליסות ביטוח באזור זה, בהצלחה יתרה. לאור הצלחתו, נפגש עם האמיר של קטאר על מנת לדון בחשיבות הביטוח במדינה. עד מהרה דרשה קטאר מכל בעלי כלי הרכב להחזיק בפוליסת ביטוח, ואבו נחל ייסד את אחת מחברות הביטוח הראשונות במפרץ הפרסי, שהפכה לחלק מקבוצת החברות של נסט. קבוצת החברות של נסט מחזיקה מספר חברות ביטוח, תחת המותג TRUST. כמו כן, הקבוצה מחזיקה בהשקעות בנדל"ן ובתעשיות אחרות ומעסיקה 2,000 עובדים ברחבי העולם. חברות דירוג האשראי המובילות בעולם העניקו לניירות הערך שלה את הדיי-רוג A-. ב-2000 הרחיבה נסט את פעולות הביטוח שלה לאלג'יריה והקימה חברת ביטוח מקומית. השלטונות האלג'יריים התרשמו מיכולת הקבוצה לפעול בשוק הפיננסי ובקשו ממנה להקים בנק מקומי. ב-2002 הוקם בנק רוח יהודה ברלב, ברלב ושות' - ביקורת חקירתית

בנובמבר 2006 נפתח חשבון בנק ב-LCB כדי להתחיל בפעולות של הלבנת הון. לפעילי לוח של הלבנת הון, השתמשו אבו ג'אודה וחברותו בשירותי העברות הכספים האלקטרוניות של LCB להעברת תשלומים בדולרים לרוכשי רכבים משומשים ברחבי ארצות הברית דרך בנקים קורספונדנטים מובילים בניו יורק. בשנים 2006-2011 העבירו ג'ומעה וחברותו לרוכשי הרכבים, ב-3,500 העברות, למעלה מ-100 מיליון דולר מהמערכת הלא-לגיטימית דרך LCB.

כל העברה היתה בהיקף של עשרות אלפי דולרים. ההעברות היו לחברות אמריקניות לגיטימיות, שרכשו רכבים במדינות שונות: אלבמה, קונטיקט, פלורידה, ג'ורג'יה, מרילנד, מסצ'וסטס, מישיגן, ניו ג'רסי, צפון קרוליינה, אהיו וטנסי. אותן חברות אמריקניות רכשו בכספים שהגיעו מ-LCB רכבים משומשים, אשר נשלחו באוניות לנמלים שונים במערב אפריקה, כולל בבנין וטוגו. חברת התובלה הימית, בה השתמשו במקרים רבים, היתה שייכת לחברותו של ג'ומעה.

לאחר שהמכוניות המשומשות הגיעו למערב אפריקה, הן נרכשו על ידי רשתות מקבוצת ג'ומעה תמורת כספים שחלקם ממכירות סמים באירופה (ובעיקר ספרד). כך, למשל, שותף של ג'ומעה החזיק חברה שבעלותה מגרשים למכוניות משומשות בבנין. לאחר שהמכוניות נמכרו, הועברו התמורה על ידי חברות להעברת כספים שבעלות הקבוצה, באמצעים יבשתיים או אוויריים, ממערב אפריקה ללבנון. בלבנון הופקד הכסף בחשבונות ב-LCB או בחברות לחלפנות כספים שהיו בבעלות הקבוצה ובקשרים עסקיים עם LCB, למרות סימנים בולטים שחברות אלו עוסקות בפעילות של הלבנת הון וכספי סמים-טרור. על רקע זה, לפחות בנק לבנוני אחד סרב להמשיך לעבוד עם חברות אלה.

פרשת LCB התנהלה לפי ארבעת השלבים הקלאסיים של הלבנת הון, כפי שניתן לראות בתרשים שבעמוד הבא.

הפתעה: המלבינים התעלמו מהביקורת הפנימית

בדוח ביקורת פנימית של LCB עלו ממצאים, לפיהם החברות לחלפנות כספים שהיו

המטרה היתה לנצל את נמלי אלג'יריה הקרובים לספרד

3,500 העברות דרך בנקים אמריקניים

בנוסף, כאשר ניהלו מ"מ לעיסקת LCB ב-2005 ו-2006, תכננו אבו ג'אודה ושותפיו להשתמש ב-LCB וב-TBA על מנת למשוך כספים למטרותיהם האישיות. כאמור, אבו ג'אודה היה חייב למעלה מ-15 מיליון דולר לבנקים לבנוניים ואחרים, והיה לו צורך מידי בגישה להון נוסף כדי לפרוע את חובותיו. הוא קיווה למשוך כספים באמצעות פעולות של הלבנת ההון דרך TBA ו-LCB, תוך הסוואת המקורות הכספיים והתנודות הכספיות, כולל לפעולות כספיות שנועדו לסייע לפעילות של חיזבאללה. כל זאת, תוך הסתרת הכוונות מאבו נחל וקבוצת נסט. התוכנית של אבו ג'אודה וחברותו היתה פשוטה: בעזרת השליטה על שני הבנקים יוכלו לייסד מערכות שיאפשרו הלבנת הון, ללא חשיפת פעולות אלה. לאחר ייסוד מערכת כות הלבנה, הם יפעלו להלבין את כספי התמורה ממכירות סמים מאירופה ואפריקה ויגבו עמלות על שירותים אלה. שותפיו של אבו ג'אודה יספקו גם שירותי הובלה ושינוע של סחורות וכסף המעורבים בתהליך כולו. אבו ג'אודה ושותפיו ירוויחו גם מתזרים המזומנים דרך שני הבנקים, לטובת הסטת חלק מהכספים למטרותיהם האישיות.

כפולה (לבנונית וקולומביאנית), ניהל רשת הברחת סמים שהתפרשה מדרום אמריקה לאפריקה, לארצות הברית ולאירופה. שמו הוכנס לרשימה השחורה של משרד האוצר האמריקני כברון סמים וכמלבין הון בהיקף של מאות מיליוני דולרים.

הפעולות בלבנון, מערב אפריקה, פנמה וקולומביה היו עמוד השדרה של רשת הברחת הסמים. ג'ומעה תיאם משלוחים של עשרות טונות של קוקאין מקולומביה דרך מרכז אמריקה ומקסיקו לארצות הברית. במקביל, בשנים 1997-2010 לפחות, עזר ג'ומעה בתיאום של הלבנת מאות מיליוני דולרים שהתקבלו כתמורה ממכירות סמים בארצות הברית, אירופה, מקסיקו ומרכז אמריקה. הוא גבה עמלה של 8%-14% על שירותיו, שכללו גם הלבנת הון לחיזבאללה.

עד אמצע שנות ה-2000 מיקמו ג'ומעה וחברותו את פעילותם במדינות האפריקניות בנין, טוגו וקונגו. הם היו מעוניינים בהרחבת הפעילות לצפון אפריקה, הקרובה לאירופה ובעיקר לספרד, בה נצברו מרבית התמורות שהתקבלו ממכירות סמים באירופה. אלג'יריה, בשל מיקומה הגיאוגרפי, היתה מועמדת עיקרית להרחבת רשת הסמים-טרור, בעזרת אבו ג'אודה והחברות שבשליטתו, כולל LCB.

1. ליקויים רבים אותרו בחשבונות של פיקדונות לזמן קצוב, שמשמשים בהם כחשבונות עו"ש.

2. סך כל העסקאות בחשבונות שנבדקו הגיע בתוך 18 חודשים ל-5,000 מיליון דולר.

3. סכומים גדולים נמשכים ומשולמים במזומן לצדדים שונים.

4. ניתן להבחין בקשר ברור בין 115 בעלי תעודות זהות הקיימים ופועלים בסני-פים שונים.

5. למרות נפח גדול של תנועה שניתן לראות בחשבונות אלה, היתרות בחשבונות אלה הן נמוכות ביותר (מתחת ל-5,000 דולר), נתון המצביע על כך שנעשה שימוש בחשבו-נות אלה כבסיס זמני להעברות כספים.

6. החשבונות שנפתחו במקור לתשלום חשבונות שוטפים, שימשו להעברות כספים בהיקפים גדולים.

7. העמלות והרווחים של הבנק מהח-שבונות מוגבלים בהשוואה לנפח ומספר הפעולות שבוצעו.

8. שמנו לב לכך, שחלק מהחשבו-רות נפתחו כחשבונות מעבר לתקופה קצרה ומוגבלת.

9. כמויות גדולות של עסקאות למשיכת מזומנים נעשו לטובת צדדים שונים, שיש-למו במועד מאוחר יותר במזומן לאותו מוטב. ניתן להבחין, כי עסקאות כאלה נעשות מחשבונות שונים לפקודת גורם אחד מסוים, דבר המעלה סימני שאלה שונים."

מותר להניח, שאם המידע וסיפור המעשה היו ידועים למבקרים החיצוניים של הבנק קודם לתחילת הביקורת או אף במה-לכה, אזי היה ניתן מענה מתאים בתוכנית הביקורת לסוגיות הרבות שהיו עולות ממצב זה, ואף היו מופעלות טכניקות של ביקורת חקירתית כחלק מהביקורת החיצונית.

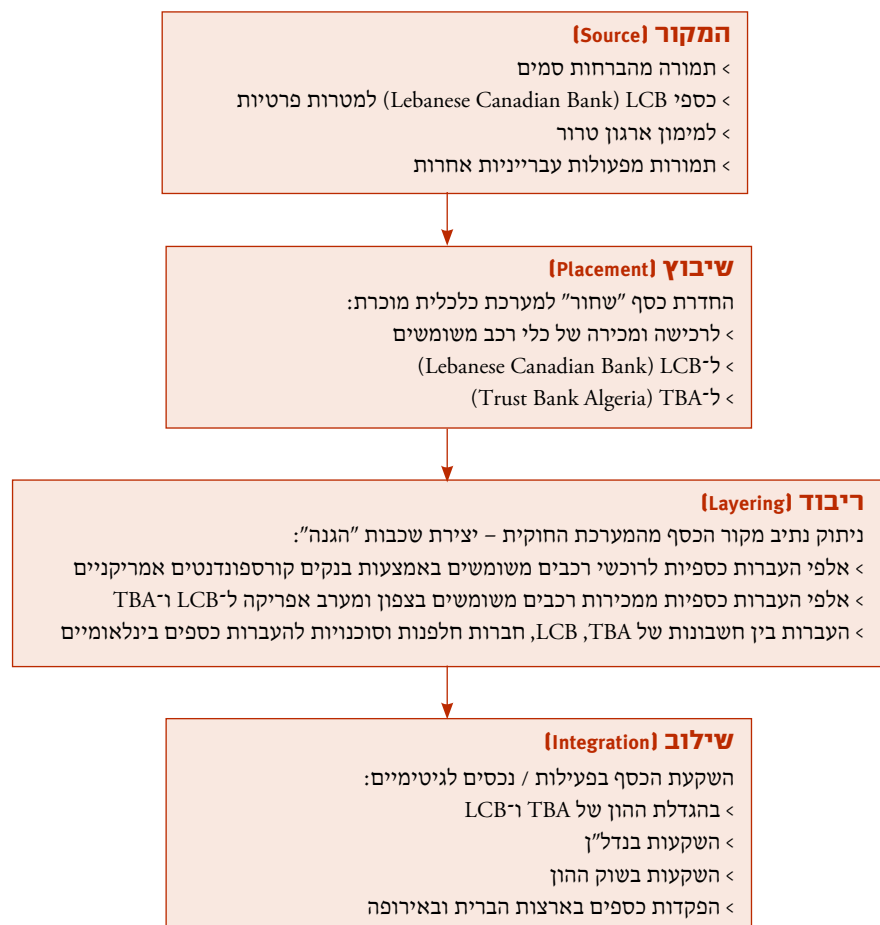
בדוח שלהם הביעו המבקרים הפנימיים של LCB את דאגתם מהפעילויות החריגות שתיארו, וצרכו רשימה של חשבונות חשודים לטיפול מחלקת הציות. בפועל, מחלקה זו לא עשתה דבר. עוד המליצו המבקרים הפנימיים, כי אבו ג'אודה ינקוט בפעולות תיקון, כולל הטמעה של מערכת בקרה ממוחשבת טובה יותר והצבת קציני ציות לאיתור פעולות כספיות חריגות בכל הסניפים. אבו ג'אודה לא פעל ליישום ההמלצות.

באוגוסט 2007 שלחה חטיבת הביקורת הפנימית של LCB לאבו ג'אודה דוח המעלה חששות בנוגע לפעילות חשודה בחשבונות מסוימים בבנק. בין היתר נאמר בו: "במהלך סקירתנו ועריכת בקרה כללית על מספר חשבונות, עלינו על קבוצת לקר-חות בעלי תנועות מתמשכות ומשמעותיות של כספים, אשר על פי הבדיקה שלנו צריכות להיבדק ולעבור חקירות נוספות על ידי יחידת הציות... לכן, אנו מעבירים לידיעתך כראש הוועדה למניעת הלבנת הון את התזכיר שלנו, שבו אנו חושפים מספר ליקויים והפרות של עקרונות בנקאיים, יחד עם רשימה של שמות הלקוחות שאליהם קשורות עסקאות אלה, לבדיקה מיידית שלך."

"את סוגי הליקויים שאותרו ניתן לסכם בנקודות הבאות:

בבעלות הקבוצה של ג'ומעה ומנהליהן, היו מעורבות בהברחת סכומי כסף גבוהים מאפ-ריקה, כולל באמצעות טיסות מגאנה לביירות. בדוח גם צוין, כי ל-LCB מידע מוגבל וחלקי בתיקות של "דע את הלקוח" לגבי אותן חברות לחלפנות.

אותו דוח עומד בעיקר על חוסר ההתאמה בין הדיווח על פעילות החברות לבין הפעי-לות בפועל – הפקדות גדולות של מזומנים לחשבונות החברות ומנהליהן וחוסר היכולת לספק מידע על מהות עסקאות חשודות. אבו ג'אודה ועמיתיו בבנק הסתירו דוח זה. הם הנחו את עובדי הבנק להתעלם מההפרות המהותיות של מדיניות הציות ומניעת הלבנת ההון שביצע LCB, כגון כל הפקדת מזומן העולה על 10,000 דולר כפעולה המחייבת דיווח לבנק המרכזי של לבנון.

הפנימית כתבה: "אין ראיות לבקרה ולפיקוח על חשבונות בעלי העברות כספים תכופות וגדולות". כך למשל: "ביחידת הציות נצברו 5,775 התראות הממתינות לבדיקה במהלך דצמבר 2009". מנהלי הסניפים, תחת ניהולם של אבו ג'אודה וחברתו, לא נתנו עדיפות לטיפול בצבר ההתראות.

עוד ציינה הביקורת הפנימית בדוח, כי מנהלי LCB המשיכו להתעלם מדרישות הציות והדיווח על עסקאות מזומנים גדולות. "יחידת הציות אינה מפיקה מדי יום דוח כספי מאוחד המרכז את כל הפקדות המזומנים שבוצעו על ידי לקוח בודד באותו יום ובכמה חשבונות, כך שסך הכל הפקדות המזומן של אותו לקוח מסתכמות ליותר מ-10,000 דולר". אבו ג'אודה וחברתו הנחו את יחידת הציות, שהיתה כפופה ישירות לאבו ג'אודה, שלא להפיק דוחות כאלה. מנהלי LCB גם התעלמו מדרישות הפיקוח והבקרה והוראות החוק על הנתונים הנובעים מ"דע את הלקוח".

בשנת 2011 מוזגה פעילות LCB עם הבנק הצרפתי סוסיטה ז'נרל על ידי העברת מרבית נכסי LCB לזרוע הלבנונית של הבנק הצרפתי. בשנת 2011 כפו הרשויות האמריקניות על LCB להיכנס להליך של פירוק, לאחר שגילו את הלבנות ההון שביצעו מנהליו דרך הבנק.

182 מיליון דולר לסילוק התביעות

ביוני 2013 נחתם הסכם טיעון בין משרד המשפטים האמריקני לבין המפרקים של LCB - אבו ג'אודה ומנהל לשעבר נוסף בבנק. הבנק, נושאי משרה, דירקטורים, בעלי מניות, חברות-בנות וחברות קשורות אישרו, כי הם מודעים לטענות המפורטות בכתב האישום המתוקן, על תוכנית הלבין את ההכנסות של כספים שהושגו בעבירות ומתמורות ממכירות של סמים, לרבות באמצעות רכישת מכוניות משומשות בארצות הברית; משלוח הרכבים המשומשים למערב אפריקה למכירה; שילוב התמורה ממכירות הרכבים המשומשים עם עסקאות סמים והעברת כספים אלה ללבנון; חברים ותומכים של ארגון החיזבאללה היו מעורבים בנקודות שונות של תוכנית הלבנות הכספיים.

בנין שבמערב אפריקה היתה אחד מיעדי המכוניות

מכן, "הרעיון לא התקבל בצורה חיובית; גגישה כזו לא התקיימה או תואמה".

בישיבת ועדת הביקורת מיולי 2009 למניעת הלבנת הון התפטר שמונה חודשים קודם לכן וטרם נמצא לו מחליף. ועדת הביקורת קבעה, כי שיהיו זה בלתי מתקבל על הדעת ומהווה הפרה של ממשל תאגידי ושיטות עבודה מקובלות". בדצמבר 2009 טרם מונה קצין ציות למניעת הלבנת הון, והוועדה הוציאה מזכר מידי למנהל משאבי אנוש למנותו בדחיפות.

נציגי קבוצת נסט בדירקטוריון המליצו על שינויים נוספים על מנת לשפר את הממשל התאגידי של LCB: לבצע רוטציה קבועה של רואי החשבון המבקרים של הבנק, לאחר שרואי החשבון הקיימים שימשו בתפקידם למעלה מ-15 שנה; להכפיף את מחלקת הביקורת הפנימית ישירות לוועדת הביקורת, במקום לאבו ג'אודה. אבו ג'אודה וחברתו לא הסכימו לבצע המלצות אלה והשינויים לא בוצעו.

בפברואר 2010 ערכה מחלקת הביקורת הפנימית סקירה נוספת על יחידת הציות למניעת הלבנת הון ומצאה, כי מאמצי הציות לא שופרו וההתראות על בקורות פנימיות לא נאותות נפלו על אוזניים ערלות. הביקורת

וגם מדרישותיהם של שותפיהם בבנק

קבוצת נסט, שהיתה מוטרדת מהביצועים הכספיים ומרמת הציות של LCB, דרשה להקים ועדת ביקורת. הוועדה אכן הוקמה, אולם נועדה רק לרצות את קבוצת נסט ולהסיח את דעתה. כפי שניתן היה לראות בהמשך, לא היתה שום כוונה למלא את המלצות הביקורת הפנימית. קבוצת נסט צירפה לוועדת הביקורת מומחה מקבוצתה על מנת לחזק את פעילותה, אולם אבו ג'אודה וחברתו נתנו לוועדה לעבוד על ריק.

כך למשל, המליצה הוועדה בישיבת הראשונה ש-LCB יכנס את הפרוורם הבכיר של הבנק לדון בתפקיד ועדת הביקורת ובביקורות הפנימיות בבנק. בישיבת הוועדה, שנערכה כמעט חצי שנה לאחר מכן, בדצמבר 2008, נאמר: "חברי ועדת הביקורת אינם מבינים את הסיבה לחוסר הנכונות של ההנהלה הבכירה של הבנק לקיים פגישה עם כל מנהלי הבנק לדון במסגרת של הביקורת הפנימית וכל נושא אחר של ביקורת פנימית".

בישיבת הדירקטוריון שהתקיימה בדצמבר 2009 ביקשו שוב מאבו ג'אודה לארגן פגישה של כל מנהלי הבנק לדון בתפקידה של מחלקת הביקורת הפנימית. לפי פרוטוקול של ישיבת ועדת הביקורת שהתקיימה לאחר

המכוניות נרכשו בידי חברות לגיטימיות במדינת אלבמה

לדברי התובעים, על פי החוקים הרגולטוריים של המרכז הפיננסי הבינלאומי בדור באי, קיימת מחויבות לפיצוי על הפרה או על התנהגות של מרמה, בהקשר לחובות המוטלים על רואי החשבון. כמו כן נטען, כי רואי החשבון פעלו מתחת לסטנדרט של רואה חשבון סביר של הפעלת ספק מקצועי ואובייקטיביות.

תגובת רואי החשבון כפי שהועברה לאמצעי התקשורת: אנו בטוחים, כי שירתנו את הלקוח שלנו ברמה הגבוהה ביותר של יושר ומקצועיות, ואנחנו עומדים מאחורי איכות העבודה שלנו. ●

הערות

1. הפרשה מתוארת על פי כתב האישום (gov.uscourts.nysd.451178) וכתב התביעה המתוקן (gov.uscourts.nysd.451178.97.1).
2. The Dubai International Financial Center הוא איזור פיננסי עצמאי ולו אסדרה ומערכת משפטית עצמאיים.
3. המשרד הלבנוני הוא שלוחה של פירמת רואי חשבון רבלאומית גדולה.

בישיבת הדירקטוריון שהתקיימה בדצמבר 2009 ביקשו שוב מאבו ג'אודה לארגן פגישה של כל מנהלי הבנק לדון בתפקידה של מחלקת הביקורת הפנימית. לפי פרוטוקול של ישיבת ועדת הביקורת שהתקיימה לאחר מכן, "הרעיון לא התקבל בצורה חיובית; פגישה כזו לא התקיימה או תואמה"

< התרשלות בדיווח על הפסדים שנגרמו ל-LCB על ידי עסקאות בעלי עניין, מה שהביא לכשל בדיווח על המצב הכספי הנכון של חברות הקבוצה או לדיווח על פעולות לא-חוקיות, כולל הלבנת הון ומימון טרור. > התעלמות מההליכים שהתנהלו בארצות הברית ביולי 2008 בהם נטען, כי LCB, כבוננה או שלא במודע, סייע לפעילות טרור על ידי שמירת חשבונות בנק לגופים של חיזבאללה.

כמו כן, המפרקים של LCB ו-SGBL (ראשי תיבות של Societe Generale de Banque au Liban) שרכשה את הפעילות של הבנק, הסכימו לשלם למשרד המשפטים האמריקאי 102 מיליון דולר לסילוק התביעות נגד הבנק.

להסכם הטיעון הוכנס סעיף נוסף לפיו LCB, לאחר שערער על כל הטענות המוזכרות בכתב האישום המתוקן והכחיש בעקבות טענות בדבר עבירות, שותפות בביצוע עבירות, ומעורבות בכספי סמים, כספים לפעולות טרור או הלבנת הון, הסכים ליישב את העניין אך ורק לצורך סיום ההתדיינות המשפטית ולהקל על השלמת הסכם המכירה והרכישה של הבנק.

לפרשה כולה נוספו תביעות נוספות, כולל של בעלי מניות המיעוט נגד מנהלי LCB, שחלקן עדיין מתבררות. בפברואר 2018 אישר בית המשפט במרכז הפיננסי הבינלאומי בדובאי² את תביעת בעלי מניות המיעוט של LCB ובראשם אבו נחל ונסט נגד רואי החשבון של LCB, ששימשו כרואי החשבון החיצוניים של הבנק כ-20 שנה והמשיכו כרואי החשבון של הפירוק. התביעה טענה לרשלנות של רואי החשבון בשנות הביקורת 2006-2009, והוגשה בדובאי מאחר שלטענת התובעים לא היו מקבלים זכות למשפט הוגן בביירות.

ספציפית נטען בתביעה, שמשרד רואי החשבון הלבנוני³ והעומד בראשו התרשלו בעבודתם ויצרו מצג כוזב בביקורת הפיננסית ובביקורת למניעת הלבנת הון שערכו ב-LCB. כמו כן נטען, כי לפי דוח משרד האוצר האמריקני מ-2011, חשבונות ב-LCB שימשו לאנשי שים הקשורים להברחות בינלאומיות של סמים והלבנת הון להעברות של כמעט 230 מיליון דולר של כספים לא-חוקיים דרך LCB, כאשר רואי החשבון היו אחראים על הביקורת של ספרי הבנק.

התובעים טענו, כי אם פירמת רואי החשבון היתה ממלאת את תפקידה כרואי הבנק היה מתקן את הטעון תיקון ולא היה מגיע לפירוק. עקב כך נגרם לתובעים לטענתם נזק של 128 מיליון דולר. לטענת התובעים רואי החשבון הפרו את חובותיהם המקצועיות:

< התרשלות בדיווח לפי דרישות החוק הלבנוני.